

Oslo kommune
Oslo kommunes klagenemnd

Saker til behandling i Oslo kommunes klagenemnds møte

tirsdag 14. april 2020 kl. 16.30.

Møtet holdes som digitalt fjernmøte.

Kart I

Sak 89	20/00519-1	Saker til orientering - Oslo kommunes klagenemnds møte 14. april 2020	1
Sak 90	20/00405-2	Klage over vedtak om avslag på søknad om godkjenning til prøveordning for bildeling i Oslo kommune (20/2330)	1
Sak 91	20/00365-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - (19/10159) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 92	20/00404-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (19/10161) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 93	20/00441-2	Klage - Avslag på ny kontrakt til kommunal bolig (20/10139) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 94	20/00426-2	Klage - Avslag på søknad om tilsagn om kommunal bolig (20/10007) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 95	20/00425-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig (20/10022) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 96	20/00484-2	Klage - Avslag på søknad om leie av bolig i Omsorg+ (20/10061) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	

Sak 97	20/00485-2	Klage - Avslag på søknad om leie av bolig i Omsorg+ (20/10062) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 98	20/00454-2	Klage - Avslag på ny kontrakt til kommunal bolig (20/10178) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 99	20/00464-2	Klage - Søknad om ny kontrakt til kommunal bolig (20/10108) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 100	20/00468-2	Klage - Søknad om ny kontrakt til kommunal bolig (20/10220) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 101	20/00470-2	Klage - Søknad om fornyelse av leiekontrakt i kommunal bolig (20/10219) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 102	20/00457-2	Klage på ny beregning om kommunal bostøtte (19/10005) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 103	20/00478-2	Klage - Avvisning av klage om kommunal bolig (20/10094) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 104	20/00400-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Søndre Nordstrand (20/10074) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 105	20/00410-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd (20/10176) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 106	20/00437-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (19/10144) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 107	20/00444-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10216) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 108	20/00471-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10221) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

- Sak 109 20/00479-2 Klage - Søknad om startlån og tilskudd til refinansiering (20/10156) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
-
- Sak 110 20/00480-2 Klage - Søknad på startlån og tilskudd til etablering (19/10038) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
-
- Sak 111 20/00489-2 Klage på vedtak om status som deltidselev ved Nydalen videregående skole skoleåret 2019 - 2020 (20/100125) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
-
- [Sak 112](#) 20/00084-11 Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 14. april 2020
-

Sak 89 Saker til orientering - Oslo kommunes klagenemnds møte 14. april 2020

Saken gjelder:

Brev av 17.03.2020 fra Fylkesmannen i Oslo og Viken angående klage over Oslo kommunes klagenemnds vedtak om å avvise klage (19/00700-12) (Unntatt offentlighet).

Sak 90 Klage over vedtak om avslag på søknad om godkjenning til prøveordning for bildeling i Oslo kommune (20/2330)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 06.03.2020 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 8.11.2019 om avslag på søknad om godkjenning til prøveordning for bildeling i Oslo kommune fra Nabobil.no AS (Nabobil). Vedtaket er gjort med hjemmel i forskrift om prøveordning om parkeringstillatelser for bildeling, Oslo kommune, Oslo (bildelings-forskriften).

Nabobil søkte den 30.10.2019 om godkjenning for deltakelse i prøveordning om parkeringstillatelser for bildeling i Oslo kommune.

I søknaden fremgår det at Nabobil tilbyr en tjeneste som kan sammenlignes med tradisjonell stasjons-basert bildeling; bilene må hentes og leveres på samme sted. Bilene kan leies på times-, dags-, ukes- eller månedsbasis. Tjenesten markedsføres bredt og alle kan registrere seg som bruker av tjenesten uten at det koster noe, man betaler kun ved faktisk leie av bil. Nabobil informerer om at de har ca. 150 biler som er dedikert til utleie gjennom deres plattform.

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen tas til følge.

1.1 Klagers anførsler

I klagen anføres det at Nabobil har en plattform der både privatpersoner og bedrifter kan leie ut biler. Den typiske bilen leies ut en gang i blant når eieren ikke benytter bilen selv. I tillegg har de ca. 150 biler som utelukkende er dedikert til bildeling. Nabobil viser til at deres dedikerte biler gjør samme nytte som bilene til de tradisjonelle bildelingsselskapene, som har

fått godkjenning til å bli med i kommunens prøveordning. Nabobil mener den eneste forskjellen er at de ikke eier eller leier bilene selv.

Vedtak om avslag på deltakelse i kommunens prøveordning er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, jf.

bildelingsforskriften § 12, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Nabobil er part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er 3 uker fra parten mottok underretting om vedtaket, jf. bildelingsforskriften § 12. Vedtak om avslag ble fattet den 8.11.2019. Klagen ble fremsatt 26.11.2019, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Forskrift om prøveordning om parkeringstillatelser for bildeling ble fastsatt av byrådet i Oslo 12. september 2019.

Forskriftens § 1 *Formål* lyder:

Formålet med denne forskriften er å legge til rette for økt bruk av bildeling i Oslo kommune for å:

- a. redusere samlet bilbruk i Oslo kommune,*
- b. stimulere til miljøvennlige transportformer, og*
- c. redusere areal av offentlig vei som brukes til parkering.*

Av bildelingsforskriften § 6 *Vilkår for godkjenning av bildelingsforetak* følger det at foretak som driver bildelingsvirksomhet kan søke Oslo kommune om godkjenning til å bli med i en prøveordning om tildeling av parkeringstillatelser for bildelingsbiler. Videre står det at:

Foretak som søker om godkjenning må dokumentere at følgende vilkår er oppfylt:

- a. foretaket må disponere kjøretøy gjennom eie eller leie som utelukkende benyttes til bildeling,*
- b. kjøretøyene til foretaket må være registrert i Det sentrale motorvognregisteret, og foretaket må ha ansvar for at kjøretøyene er i forskriftsmessig stand,*
- c. bildelingsordningen må være åpen for alle og markedsføres mot et bredt publikum, og*
- d. foretaket skal ha et konsept der bildelingsbilene hentes og leveres samme sted.*

Punkt a og b skal dokumenteres med utskrift fra motorvognregisteret eller ved kopi av avtale med autorisert bilutleieforetak. Punkt c og d skal dokumenteres ved en skriftlig beskrivelse av virksomheten vedlagt de vilkår som gjelder for deltakelse i ordningen.

Oslo kommune kan trekke godkjenning tilbake dersom foretaket eller foretakets bildelingsvirksomhet ikke lenger oppfyller vilkårene. Før vedtak om tilbakekall treffes skal det varsles etter reglene i forvaltningsloven § 16.

Oslo bystyre vedtok i sak 216/18 at kommunen skal legge til rette for at det reserveres 600 plasser til bildelingsbiler på gateplan, at det blir reservert plasser ved kollektivknutepunkter i hele byen, at det er lademuligheter for bildelingsbilene ved disse plassene, og at det legges til rette for at delte biler får parkeringstillatelse i beboerparkeringsområdene (allsonetillatelse).

Dette vedtaket fulgte av en behandling av et privat forslag om «Flere delte biler i Oslo». Samferdsels- og miljøkomiteen behandlet det private forslaget i møte 6. juni 2018 (sak 71). Komiteens flertall (H, A, MDG, F og SV) uttaler blant annet følgende:

(...) Disse medlemmer mener plassene bør være faste, og kunne tilbys til alle biler som er fullt ut dedikert til bildeling. Hva slags organisasjon eller plattform bilene formidles gjennom er i utgangspunktet likegyldig. Det kan altså være både for biler som tilbyr gjennom tradisjonell bildeling, og biler som tilbys gjennom peer-to-peer-systemer, så lenge bilene er 100 prosent dedikert til bildeling. (...) 3

Byrådet fulgte opp bystyrets vedtak om å tilrettelegge for bildeling ved å innføre en prøveordning for parkeringstillatelser for bildeling i Oslo kommune. I byrådssaken fremgår det at forskriften utgjør rammeverket for at Oslo kommune kan reservere gateparkering for bildelingsbiler. Videre fremgår det at

[d]en foreslåtte forskriften angir krav til bildelingsforetak for at de skal kunne delta i prøveordningen, og beskriver hva prøveordningen innebærer. Slik får kommunen erfaring med hvordan de forskjellige tiltakene og bestemmelsene fungerer i praksis, og et bedre grunnlag for å utarbeide en hensiktsmessig permanent ordning. Forskriften søker å legge til rette for aktører og tiltak som i størst mulig grad bidrar til å oppnå formålet.

I forarbeidene til forskriften § 2 står det at «[v]ilkårene for deltakelse i prøveordningen innebærer at det er foretak som driver stasjonsbasert bildeling som kan delta.»

I oversendelsen av klagesaken bemerker Bymiljøetaten innledningsvis at det er enighet mellom etaten og Nabobil om at foretaket ikke eier eller leier sine biler.

Bymiljøetaten viser til at for å bli godkjent som bildelingsforetak i prøveordningen, må samtlige av vilkårene i forskriftens § 2 annet ledd være oppfylt. Av denne bestemmelsens bokstav a følger det at et bildelingsforetak på eie eller leie kjøretøy for å kunne godkjennes i prøveordningen. Bymiljøetaten legger til grunn at siden Nabobil ikke oppfyller dette vilkåret, oppfyller heller ikke foretaket vilkårene for godkjenning i prøveordningen.

Etaten viser til at vilkårene i forskriftens § 2 annet ledd er absolutte. Forskriften åpner derfor ikke for at det gis dispensasjon fra noen av vilkårene i § 2 annet ledd slik Nabobil har anført i klagen.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne omgjøre vedtaket. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 11.12.2019.

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. Forvaltnings-loven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Faglig sekretariat vil innledningsvis bemerke at selv om det er gjennomført en testordning om tildeling av parkeringsplasser for bildeling i Oslo kommune, er det først fra høsten 2019 at det har vært innført en ordning hvor foretak kan søke om å delta. Det foreligger dermed ikke praksis fra klagenemnda på området.

Faglig sekretariat legger til grunn at det ikke er bestridt av Nabobil at de ikke eier eller leier egne biler.

Bymiljøetaten har i behandlingen av saken lagt til grunn at vilkårene i forskriften § 2 annet ledd er absolutte. Faglig sekretariat er enig med etaten i at ordlyden synes å legge til grunn at foretak som søker om deltakelse i prøveordningen må eie eller leie egne biler for å bli godkjent. Faglig sekretariat mener følgelig at Bymiljøetaten i denne saken derfor ikke har gjort noe feil, når de har lagt til grunn ordlyden i bestemmelsen slik den fremgår av forskriften.

Faglig sekretariat mener imidlertid at vilkåret om å disponere bil gjennom å eie eller leie må tolkes i henhold til forskriftens formål. Formålet med forskriften er å legge til rett for økt bildeling i Oslo kommune. Faglig sekretariat mener at dette er hensyn som bør tas i betraktning ved vurderingen av om vilkårene for deltakelse i prøveordningen er oppfylt.

Det kan hevdes at formålet med forskriften ikke er å gi privatpersoner og bedrifter tilgang til offentlige parkeringsplasser og allsonetillatelse i beboerparkeringsordningen. Dette synspunktet understøttes ved at det kun er foretak som disponerer biler utelukkende til bildeling som kan søke, og at beboerparkering kun kan søkes om til konkrete kjøretøy. Det er altså ikke et ønske at for eksempel privatpersoner som stiller sine biler til disposisjon gjennom bildelingsplattformer skal kunne ta bilene ut og inn av ordningen ettersom når de selv ønsker å bruke bilen.

Faglig sekretariat er av den oppfatning at forskriftens ordlyd på dette området ikke i tilstrekkelig grad ivaretar formålet og hensikten med prøveordningen. Det er nærliggende å anta at byrådet har ment at ordningen også skal omfatte foretak som disponerer dedikerte bildelingsbiler som er stasjonsbasert. Mest nærliggende er kanskje at ordlyden i forskriften ikke er ment å begrenses til eie eller leie, men også omfatte situasjoner hvor et foretak disponerer, gjennom annen avtale, et bestemt antall biler som utelukkende brukes til bildeling.

Selv om faglig sekretariat her åpner for en utvidet tolkning av § 2 annet ledd bokstav a, legges det til grunn en forståelse om at det kun er de bilene som utelukkende brukes til bildeling som får tildelt dedikerte parkeringsplasser til bildeling. Formålet med forskriften er å legge til rette for økt bildeling, og bilene som får tildelt dedikerte parkeringsplasser skal være tilgjengelig og disponibel for alle som ønsker å benytte seg av bildelingsbiler.

Videre ser faglig sekretariat at det ved en utvidet tolkning av bestemmelsens ordlyd, vil kunne oppstå utfordringer med personer/foretak som forsøker å utnytte ordningen ved å omgå regelverket. Faglig sekretariat legger imidlertid til grunn av deltakerne i prøveordningen vil søke å operere i henhold til ordningens formål. Ut fra en totalvurdering finner faglig sekretariat at fordelene med å ha flere aktører med i ordningen er større enn ulempene ved at noen forsøker å utnytte ordningen i prøveperioden. Faglig sekretariat mener at urettmessig bruk av ordningen vil kunne rettes opp etter en evaluering av prøveordningen.

Faglig sekretariat bemerker også at det av forskriften § 7 følger at foretakene må søke om å fornye parkeringstillatelsen etter ett år. På denne måten vil Bymiljøetaten, som forvalter av ordningen, kunne føre tilsyn med at foretakene fortsatt oppfyller vilkårene. Faglig sekretariat mener her at bildelings-foretakene må dokumentere at kjøretøyene de har til disposisjon, dedikeres til bildeling i minimum ett år. Videre kan etaten, med hjemmel i § 11, tilbakekalle utstedte parkeringstillatelser ved mislighold.

Her legger faglig sekretariat en lempelig tolkning av bestemmelsen til grunn. I og med at det ikke er holdepunkter for at bystyret eller byrådet har ønsket en streng fortolkning av bestemmelsen i henhold til disposisjonsvilkåret, mener faglig sekretariat at det i denne saken ikke er problematisk med en slik tolkning.

I denne saken er det tale om et foretak som har søkt om å bli godkjent i en prøveordning om tildeling av parkeringsplasser dedikert til bildelingsbiler. Foretaket formidler på sin plattform både biler som leies ut av privatpersoner og bedrifter, samt at foretaket disponerer ca. 150 biler som er dedikert i sin helhet til bildeling. Nabobil viser til at deres dedikerte biler gjør samme nytte som bilene til de tradisjonelle bildelingsforetakene som har fått godkjenning til å være med i kommunens prøveordning.

Som omtalt ovenfor, mener altså faglig sekretariat at det sentrale er om foretaket kan dokumentere via avtale eller annen bekreftelse at det disponerer biler som er fullt ut dedikert til bildeling, og at det er grunnlag for en utvidet forståelse av forskriften § 2 annet ledd bokstav a der det ikke er tvilsomt at bilene er fullt ut dedikert til bildeling.

For faglig sekretariat er dermed spørsmålet om Nabobil har kunnet dokumentere at de «disponerer» biler som utelukkende er dedikert til bildeling. I brev av 19.12.2019 etterspurte faglig sekretariat slik dokumentasjon fra Nabobil. Nabobil har oversendt fire eksempler på dokumentasjon, hvor de bekrefter at bilutleiefirmaer stiller et visst antall biler dedikert til bildeling til disposisjon. Faglig sekretariat finner at den oversendte dokumentasjonen i tilstrekkelig grad viser at foretaket disponerer biler som utelukkende er dedikert til bildeling.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at vilkåret om å «disponere kjøretøy» må tolkes videre enn det Bymiljøetaten har lagt til grunn i sin vurdering av søknaden.

Faglig sekretariat finner avslutningsvis grunn til å bemerke at denne fortolkningen av ordlyden i forskriften § 2 annet ledd bokstav a ikke er å anse som en dispensasjon fra vilkårene i bestemmelsen.

Faglig sekretariat anbefaler at klagen tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Klagefristen er 3 uker fra da parten mottok underretting om vedtaket, jf. jf. bildelingsforskriften § 12. Vedtak om avslag ble fattet den 8.11.2019. Klagen ble fremsatt 26.11.2019, og er innenfor klagefristen.

Klagenemnda bemerker innledningsvis at det ikke er bestridt av Naoboil at de ikke eier eller leier egne biler.

Klagenemnda er etter en vurdering av saken kommet til at vilkåret om å disponere bil gjennom å eie eller leie må tolkes i henhold til forskriftens formål. Formålet med forskriften er å legge til rett for økt bildeling i Oslo kommune.

Etter nemndas mening er formålet med forskriften ikke å gi privatpersoner og bedrifter tilgang til offentlige parkeringsplasser og allsonetillatelse i beboerparkeringsordningen. Dette synspunktet understøttes ved at det kun er foretak som disponerer biler utelukkende til bildeling som kan søke, og at beboerparkering kun kan søkes om til konkrete kjøretøy. Det er altså ikke et ønske om at for eksempel privatpersoner som stiller sine biler til disposisjon gjennom bildelingsplattformer skal kunne ta bilene ut og inn av ordningen ettersom når de selv ønsker å bruke bilen.

Klagenemnda er av den oppfatning at forskriftens ordlyd på dette området ikke i tilstrekkelig grad ivaretar formålet og hensikten med prøveordningen. Det er nærliggende å anta at byrådet har ment at ordningen også skal omfatte foretak som disponerer dedikerte bildelingsbiler som er stasjonsbasert. Mest nærliggende er kanskje at ordlyden i forskriften ikke er ment å begrenses til eie eller leie, men også omfatte situasjoner hvor et foretak disponerer, gjennom annen avtale, et bestemt antall biler som utelukkende brukes til bildeling.

Det er videre viktig for klagenemnda å understreke at selv om det åpnes for en utvidet tolkning av § 2 annet ledd bokstav a, legges det til grunn en forståelse om at det kun er de bilene som utelukkende brukes til bildeling som får tildelt dedikerte parkeringsplasser til bildeling. Formålet med forskriften er å 6

legge til rette for økt bildeling, og bilene som får tildelt dedikerte parkeringsplasser skal være tilgjengelig og disponibel for alle som ønsker å benytte seg av bildelingsbiler.

Klagenemnda ser at en utvidet tolkning av bestemmelsens ordlyd vil kunne innebære at noen aktører forsøker å omgå regelverket. Imidlertid mener klagenemnda at det ut fra en totalvurdering foreligger større fordeler ved å inkludere flere aktører i prøveordningen, enn det er ulemper ved at noen forsøker å misbruke den. Klagenemnda bemerker at urettmessig bruk av ordningen vil kunne rettes opp etter en evaluering av prøveordningen og ved fornyelse av parkeringstillatelse.

Til dette vil klagenemnda videre bemerke at det av forskriften § 7 følger at foretakene må søke om å fornye parkeringstillatelsen etter ett år. På denne måten vil Bymiljøetaten, som forvalter av ordningen, kunne føre tilsyn med at foretakene fortsatt oppfyller vilkårene. Nemnda mener at bildelingsforetakene må dokumentere at kjøretøyene de har til disposisjon, dedikeres til bildeling i minimum ett år. Videre kan etaten, med hjemmel i § 11, tilbakekalle utstedte parkeringstillatelser ved mislighold.

Klagenemnda finner det nærliggende å legge en lempelig tolkning av bestemmelsen til grunn. I og med at det ikke er holdepunkter for at bystyret eller byrådet har ønsket en streng fortolkning av bestemmelsen i henhold til disposisjonsvilkåret, mener klagenemnda at det i denne saken ikke er problematisk.

I denne saken er det tale om et foretak som har søkt om å bli godkjent i en prøveordning om tildeling av parkeringsplasser dedikert til bildeling. Foretaket formidler på sin plattform både biler som leies ut av privatpersoner og bedrifter, samt disponerer ca. 150 biler som er dedikert til bildeling. Nabobil viser til at deres dedikerte biler gjør samme nytte som bilene til de tradisjonelle bildelingsforetakene som har fått godkjenning til å være med i kommunens prøveordning.

Som omtalt ovenfor, mener altså klagenemnda at det sentrale er om foretaket kan dokumentere via avtale eller annen bekreftelse at det disponerer biler som er fullt ut dedikert til bildeling, og at det er grunnlag for en utvidet forståelse av forskriften § 2 annet ledd bokstav a der det ikke er tvilsomt at bilene er fullt ut dedikert til bildeling.

Klagenemnda finner at den oversendte dokumentasjonen fra Nabobil i tilstrekkelig grad viser at foretaket disponerer biler som utelukkende er dedikert til bildeling.

Klagenemnda er etter dette kommet til at vilkåret om å «disponere kjøretøy» må tolkes videre enn det Bymiljøetaten har lagt til grunn i sin vurdering av søknaden.

Klagenemnda finner avslutningsvis grunn til å bemerke at denne fortolkningen av ordlyden i forskriften § 2 annet ledd bokstav a ikke er å anse som en dispensasjon fra vilkårene i bestemmelsen.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen tas til følge. Vedtaket oppheves, og saken sendes tilbake til Bymiljøetaten for ny behandling.

[20/00084]

Sak 112 Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 14. april 2020

Saken gjelder:

Protokollen blir behandlet ved møtets slutt.